

290

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 8 lipca 1963 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa z dnia 27 kwietnia 1953 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr A-42, poz. 510) ust. 1 i 2 otrzymują następujące brzmienie:

- „1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zielona Góra” obszar lasu o powierzchni 19,66 ha w Leśnictwie Zielona Góra Nadleśnictwa Olsztyn, położony w gromadzie Olsztyn, w powiecie częstochowskim województwa katowickiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały: 20g, 21f oraz 27a wraz z linią podziału powierzchniowego, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1951—1960 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę”.

2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

291

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 8 lipca 1963 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 30 lipca 1958 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 69, poz. 405) ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Czapliczek Bełda” obszar lasu o powierzchni 11,58 ha w Leśnictwie Bełda Nadleśnictwa Rajgród, położony w gromadzie Bełda, w powiecie grajewskim województwa białostockiego”.

2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

292

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 8 lipca 1963 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Stawy Milickie” obszar stawów, lasów i innych gruntów położonych w powiecie milickim województwa wrocławskiego, o łącznej powierzchni 5302,40 ha, w tym stawów 3472,39 ha, lasów 564,81 ha, innych gruntów 1265,20 ha.

2. W skład rezerwatu wchodzi tereny stanowiące własność Państwa i własność indywidualną, tworzące sześć odrębnych kompleksów stawowych o następującej nazwie, powierzchni i przebiegu granic:

- 1) Stawy we Wsi Radziadz (stawy: Stary Staw, Łosiowy), położone w gromadach Żmigród i Żmigródek, o powierzchni ogólnej 1033,60 ha, w tym stawów 585,80 ha, lasów 219,15 ha, innych gruntów 228,65 ha, których granica ma przebieg następujący: od miejscowości Dąbki

granica biegnie w kierunku południowo-zachodnim, tak zwaną Drogą Szwedzką, do miejscowości Szarzyha, skąd biegnie nową szosą około 1,5 km na zachód do skrzyżowania z drogą polną, a następnie tą drogą na północ do mostku na rowie odprowadzającym wodę ze stawu. Od tego punktu granica biegnie wzdłuż rowu w kierunku północno-wschodnim do grobli na brzegu Stawu Łosiowego, a następnie tą groblą do szosy biegnącej z Sulo-wa do Radziadza. Od tego miejsca granica biegnie około 250 metrów szosą na zachód do skrzyżowania dróg, a stąd drogą polną w kierunku zachodnio-północnym do rozwidlenia dróg i drogą polną około 400 metrów na północ do szosy Radziadz—Gatka. Od tego punktu granica biegnie około 150 metrów na północ do skrzyżowania z drogą polną, gdzie skręca na wschód i dochodzi do brzegu Starego Stawu, skąd biegnie wzdłuż zachodniego brzegu stawu do jego północnego krańca, do skrzyżowania dróg na granicy lasu Nadleśnictwa Żmigród. Z tego punktu granica biegnie na południe drogą przy lesie i między